

Spletke v senci Plečnikovega stadiona

V Reporterju je bil 31. januarja objavljen članek *Spletke v senci Plečnikovega stadiona*. Toda med vsemi spletkami manjka tista, ki je eno izmed glavnih gonil celotnega projekta – prilastitev 9000 kvadratnih metrov velikega zemljišča na severni strani stadiona, znanega tudi kot Fondovi vrtovi in leta 2007 ocenjenega

na od tri do štiri milijone evrov. Njegova pozidava bi vpletenim prinesla dobiček v večkratniku njegove vrednosti.

Fondovi vrtovi so sicer po veljavni zakonski ureditvi enako kot dvorišča pripadajoče zemljišče Fondovih hiš, a je bila v zemljiški knjigi kot imetnik pravice uporabe vseh teh zemljišč vpisana občina, vzrok pa je v institutu družbene lastnine v prejšnjem sistemu. Na splošno je sicer veljalo, da je občina v letih tranzicije etažnim lastnikom po Ljubljani pomagala urejati zemljiškoknjižno stanje in jih celo podpirala v boju z različnimi špekulanti, ki so jih pri tem skušali prehiteti. Toda v primeru Fonda je občina sklenila vlogo špekulanta prevzeti kar sama. Zelene površine, ki jih je mogoče pri prenovi stadiona dobro unovčiti, je vložila v družbo BŠP (Bežigranski športni park) – športni marketing, stanovalcem pa bi prepustila le makadamska dvorišča, ki jih v desetletjih družbene lastnine ni niti asfaltirala.

Tako gre pri prenovi Plečnikovega stadiona predvsem za tranzicijsko zgodbo lastninjenja stavbnih zemljišč, ki so bila nekdanja družbena lastnina, zgodbo, ki jo v sicer precej drugačni zasedbi vlog poznajo v marsikateri ljubljanski soseski. V tej spletkarski zgodbi nastopajo občina kot zvita lisica, investitor BŠP kot častihlepni volk in stanovalci Fondovih hiš kot bolj ali manj naivni zajci. Lisica, ki je menila, da zajci ne potrebujejo vrtov, je predlagala: »Dragi volk, zajcem bom rekla, da so vrtovi moji in da sem jih dala tebi. Kar bova z njimi zaslužila, si bova bratsko razdelila, in lahko si boš ozaljšal svoj stadion. Ampak vse delo moraš opraviti ti, jaz sem prispevala idejo.«

Volk si je mislil: »Lisica je pač lisica, a zajce bom menda že ugnal v kozji rog. Malo bom zarenčal (postavil ograjo in zagrozil z odškodninskimi tožbami) in jim ponudil tudi kakšen korenček (obljubil, da bom pobarval njihove ute in da bodo na vrtovih lahko delali zame). Na koncu bom tako deležen časti, slave in dobička.«

Častihlepnemu volku in zviti lisici bi se račun morda še izšel, če zdaj ne več tako zelo naivni zajci ne bi na pomoč poklicali lovca (začeli sodne postopke za rešitev vrtov). In čeprav si na Slovenskem lovec navadno ne drzne streljati kapitalne divjadi, zajci še vedno upajo, da jo bo z njihovih vrtov vsaj pregnal. S prenovljenim Plečnikovim stadionom pa bi se lahko volk in lisica pobahala tudi ob manjšem vložku, če lisica vsega denarja ne bi že vnaprej pognala za svoj stadion in za druge lepotne projekte.

Katarina Bajželj Žvokelj, Ljubo Rezar in Peter Rondaj, Koordinacijski odbor stanovalcev Fondovih hiš. Ljubljana